

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 962/2023
10.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., чији је пуномоћник Срђан Јанићијевић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Бранко Радичевић“, Владичин Хан, чији је пуномоћник Милорад Тешић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4097/22 од 21.09.2022. године, у седници одржаној 10.07.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4097/22 од 21.09.2022. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиље и тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану П1 46/21 од 01.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се поништи као незаконито и неправилно решење заменика директора тужене број .. од 30.07.2020. године и решење конкурсне комисије тужене број .. од 13.07.2020. године, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се наложи туженој да спроведе поновни поступак доношења одлуке за избор кандидата за пријем у радни однос на неодређено време са пуним радним временом, на радном месту ... у туженој школи, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженој на име трошкова парничног поступка плати 70.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4097/22 од 21.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужилца због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију, са захтевом за накнаду трошкова њеног састава.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити има других повреда одредаба парничног поступка како се указује ревизијом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена је на основу сагласности за расписивање конкурса за радна места у школама са територије Школске управе Лесковац и Закључка комисије Владе РС за давање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава, расписала конкурс 25.05.2020. године за пријем у радни однос на радно место ..., са пуним радним временом, на неодређено време. Оглас је објављен у публикацији „Послови“ Националне службе за запошљавање 03.06.2020. године. На конкурс су се јавила два кандидата од којих је један тужила и конкурсна комисија је утврдила да оба кандидата испуњавају услове за пријем у радни однос. На психолошкој процени способности за рад са децом и ученицима утврђено је да оба кандидата испуњавају услове за обављање посла за који су конкурисали. После разматрања приложене документације оба кандидата, резултата психолошке процене и обављеног разговора са кандидатима, Конкурсна комисија (именована одлуком директора од 01.06.2020. године) је донела решење о избору кандидата 13.07.2020. године којим је за пријем у радни однос на неодређено време изабран кандидат ББ. Против наведеног решења тужила је изјавила жалбу која је одбијена решењем заменика директора школе (по овлашћењу школског одбора) од 30.07.2020. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су заузели став да тужбени захтев није основан, с обзиром да је тужена поступала сагласно закону приликом расписивања конкурса и избора кандидата за заснивање радног односа.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиле за поништај наведених одлука.

Одредбом члана 154. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ бр. 88/17...6/20), прописано је да се пријем у радни однос на неодређено време врши на основу конкурса који расписује директор (став 1.); директор доноси одлуку о расписивању конкурса. Кандидати попуњавају пријемни формулар на званичној интернет страници Министарства, а потребну документацију, заједно са одштампаним пријавним формуларом достављају установи (став 2.); Конкурс спроводи конкурсна комисија коју именује директор. Обавезни члан комисије је секретар установе. Комисија има најмање три члана (став 3.); Комисија утврђује испуњеност услова кандидата за пријем у радни однос из члана 139. овог закона, у року од осам дана од дана истека рока за пријем пријава (став 4.); Кандидати из става 4. овог члана, који су изабрани у ужи избор, у року од осам дана упућују се на психолошку процену способности за рад са децом и ученицима коју врши надлежна служба за послове запошљавања применом стандардизованих поступака (став 5.); Конкурсна комисија сачињава листу кандидата који испуњавају услове за пријем у радни однос у року од осам дана од дана пријема резултата психолошке процене способности за рад са децом и ученицима (став 6.); Конкурсна комисија обавља разговор са кандидатима са листе из става 6. овог члана и доноси решење о избору кандидата у року од осам дана од дана обављеног разговора са кандидатима (став 7.); Кандидат незадовољан решењем о изабраном кандидату може да поднесе жалбу директору, у року од осам дана од дана

достављања решења из става седам овог члана (став 8.); Директор о жалби одлучује у року од осам дана од дана подношења (став 9.).

Одредбом члана 126. став 4. тачка 22. истог закона, прописано је да осим послова утврђених законом и статутом установе, директор одлучује по жалби на решење конкурсне комисије за избор кандидата за пријем у радни однос, док је ставом 5. истог члана закона прописано да у случају привремене одсутности или спречености директора да обавља дужност, замењује га наставник, васпитач или стручни сарадник у установи на основу овлашћења директора, односно органа управљања, у складу са законом. Чланом 115. став 2. закона, прописано је да орган управљања у школи јесте школски одбор.

Полазећи од наведених законских норми, а супротно ревизијским наводима, одлука тужене о избору кандидата ББ и одлука о одбијању жалбе тужиље, као другог учесника у поступку пријема у радни однос, су законите и донете у складу са прописаном процедуром. Наиме, у ситуацији као у конкретном случају, када су оба кандидата, лице које је по конкурсном изабрано и овде тужиља, испуњавали услове за пријем у радни однос, дискреционо право тужене је кога ће од два кандидата који испуњавају конкурсне услове изабрати за заснивање радног односа. Комисија тужене је приликом одлучивања о избору кандидата по расписаном јавном конкурсном утврдила да оба кандидата испуњавају услове предвиђене нормативним актима, али је одлуку о избору донела тако што је дала предност кандидату ББ над тужиљом због општег утиска који је приликом разговора оставила на чланове комисије (исказ сведока ВВ и ГГ). Тужена је на овај начин у свему поступила у сагласности са одредбом члана 154. Закона о основама система образовања и васпитања, испоштовала предвиђену процедуру, како у погледу расписивања конкурса, тако и у погледу избора кандидата, те на основу свог дискреционог права, као послодавца, те општег утиска примила у радни однос једног од кандидата који испуњава услове.

Осталим наводима ревизије, који се односе на овлашћења конкурсне комисије и заменика директора школе да донесу оспорене одлуке, понављају се жалбени разлози о којима се изјаснио апелациони суд дајући разлоге које прихвата и Врховни суд, односно да су наведене одлуке донете у складу са одредбом члана 154. став 7. и 126. став 5. Закона о основама система образовања и васпитања.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Тужиља није успела у ревизијском поступку због чега јој не припадају трошкови тог поступка, а захтев тужене за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију је одбијен, јер ови трошкови нису били нужни и неопходни за доношење одлуке о ревизији, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**